

foreligge indenfor et saadant Raad og dær give Anledning til nyttige Drøftelser og Forhandlinger mellem de forskellige repræsenterede Interessere.

Til § 9.

Under Hensyn til den Betydning, der under de foreliggende Forhold maa tillægges enhver Bestræbelse for Erhvervsvirksomhedernes Konsolidering, har man anset det for formaalstjenligt midlertidigt at forøge den Skattelempelse, som efter gældende Regler gives Selskaber for deres Henlæggelser til Reservefonds, og man har derfor foreslaaet, at den lovbestemte Nedsættelse for Skatteaaret 1927—28 ændres fra $\frac{1}{4}$ til $\frac{1}{2}$.

Til § 10.

Den i § 10 foreslaaede Frist for Afvikling af ydede Laan og Garantier svarer til det i Lov Nr. 101 af 31. Marts 1926 fastsatte Tidsrum for de dær omhandlede Laan.

Afsnit II.

Til § 11.

Fra forskellig Side indenfor Landbruget er der forestagne Gange sket Henvendelse til Landbrugsministeriet om at erholde større eller mindre Laan til Iværksættelse af Grundforbedringsarbejder, fornemlig til Mergling, Vandafledning, Oparbejdning af Mosestrækninger m. v., idet det under den forhaandenværende Kapitalknaphed har været forbundet med ikke ringe Vanskelighed for Landbruget andetsteds at skaffe sig Kapital til saadanne Formaal paa rimelige Vilkaar, saaledes at der var Haab om at kunne gennemføre disse Arbejder.

Da de paagældende Grundforbedringsarbejder er i høj Grad formaalstjenlige, idet de forøger Landbrugets Produktions-evne og derved tjener det hele Samfunds Tarv, og da disse Arbejder derhos i betydeligt Omfang vil bidrage til at mildne den herskende Arbejdsløshed, har Regeringen ikke næret Betænkelighed ved at fremsætte Forslag til Anvendelse af indtil 10 Millioner Kroner som Laan og Tilskud til Grundforbedringsarbejder i Finansaarene 1926—27 og 1927—28, saaledes at $\frac{4}{5}$ af det til de enkelte Arbejder bevilgede Beløb ydes som Laan, Resten som Tilskud.

Naar man har valgt at yde $\frac{1}{5}$ som Tilskud, skyldes dette, at man herved kan gøre sig Haab om, at disse Arbejder fremmes hurtigst muligt.

Da det ikke paa Forhaand kan afgøres, hvor stort et Beløb der passende

bør anvendes til større og mindre Grundforbedringsarbejder i de 2 Finansaar, foreslaas det overladt til Landbrugsministerens Skøn at fordele Bevillingen paa de to Finansaar til de to forskellige Arter Arbejder; samtidig har man anset det for rettest at tildele Ansøgerne efter Lov Nr. 73 af 31. Marts 1926 om Laan til mindre Grundforbedringsarbejder indenfor en Sum af 1,500 Kr. den samme Begunstigelse som paatænkt for de nye Arbejders Vedkommende, saaledes at de faar $\frac{1}{5}$ af Beløbet som Tilskud.

Maksimum for de til de mindre Arbejder bevilgede Beløb, der iøvrigt ydes efter Reglerne i fornævnte Lov Nr. 73 af 31. Marts 1926, er sat til 5,000 Kr.

De til de større Arbejder anvendte Summer ydes, forsaavidt Laaneandelen angaar, efter samme Regler, som har været gældende i tidligere Finansaar.

Til § 12.

Ifølge § 2, Litra d, i Lov Nr. 62 af 18. Marts 1925 om Begunstigelser for Drifts-laaneforeninger for mindre Jordbrugere skal det Underskud, der som Følge af Udlaan til Medlemmerne ved et Regnskabsaars Slutning maatte fremkomme, dækkes af Reservefonden, og forsaavidt hele Underskudet ikke kan dækkes af Reservefonden, skal Halvdelen af den resterende Del bæres af Stats-Laanefonden eller Statskassen og den anden Halvdel fordeles og indkræves hos Medlemmerne. Ved denne Ordning, hvorefter Reservefonden ikke udelukkende skal anvendes til Dækning af den Del af et fremkommet Underskud, for hvilken Medlemmerne (Garanterne) hæfter, men ogsaa kommer Stats-Laanefonden eller Statskassen til Gode, kan det befrygtes, at Interessen for at søge dannet en Reservefond vil svækkes. Da det maa anses for ønskeligt, at der i hver Drifts-laaneforening findes en passende Reservefond, foreslaas for at fremme Interessen herfor den nævnte Bestemmelse i Loven af 1925 for Regnskabsaarene 1926—27 og 1927—28 ændret saaledes, at Reservefonden udelukkende skal tjene til Dækning af den Del af et Underskud, for hvilket Medlemmerne hæfter, og at Halvdelen af det Underskud, der hidrører fra Tab paa Udlaan til Medlemmerne, fuldt ud skal bæres af Stats-Laanefonden eller Statskassen, selvom Underskudet helt eller delvis kunde dækkes af Reservefonden.

Efter Lovens § 3, 1. Stykke, maa Laanet til en Forening ikke overstige 80 pCt. af den tegnede Garantikapital. Af Hensyn til de nuværende vanskelige økonomiske